

oktober 2024

Mediterran 2024

Jonskomorje

1. oktober 2024, torek

Ericcousa

Veter naj bi se danes umiril, malo kasneje valovi, zato odhod preloži na jutri.

Dopoldan doživimo invazijo pretežno italijanskih jadric. Do popoldanske kulminacije vetra nas je v pristanišču 6, na sidrišču še dodatnih 8. Vsi so pridrveli z enakim ciljem, da jutri še pred izbruhom juga preplujejo Otrantska vrata, oziroma morje južno od njih. Nekaj jih gre proti Galipoliju, nekaj nas gre ob italijanski obali proti severu.

Kapitani na glavnem pomolu stikajo glave in si delijo nasvete. Neverjetno živahno je postalo. Francesco, modnar naše marine, deklica za vse, dirja na električnem kolesu cel dan sem in tja. Oštir si mane roke ob pogledu na količino ljudi. Danes bo musaka in ovca iz pečice... Amerji pridejo zvedavo opazovat prišleke...

Linije tudi danes ni, kar pomeni, da ni svežega kruha in nekateri že močno cepetajo, ker ne morejo oditi. Turistična ladja se že zgodaj odseli nazaj domov na Krf. Eventuelnim sopotnikom bi vrli kapitan računal 200 eur. Ni jih dobil...

Današnji pohod je daljši. Skoraj 200 višinskih metrov obdelava čez vzhodni greben na vzhodno obalo in nazaj. Na vzhodnem pobočju gre pot skozi pragozd. Sredi pragozda, blizu obale, nastaja čistina. Ameriški domačin je upravičeno besen. Tam naj bi zgradili luksuzni rezervat za turiste... Otok v mnogo čem spominja na Unije in ta poseg na glamping na Unijah...

Na kilometerski peščeni plaži Bogdan nabere rezervne dele (dile), da bo v pristanišču popravil stopnice za v morje.

Nazaj grede sva ponovno na točenem v Oazisu. Mislila sva, da točeno pretakajo iz pločevink v kuhinji, pa sva le odkrila šankomat. Lastnik je danes vesel novih strank in zgovoren. Pred 30 leti se je priselil iz Albanije. Lokal ima odprt celo leto. Logistika je kar zapletena, ker redna linija ne pluje vedno. Poleg taverne in trgovine se v popoldanskem času ukvarja še z oglarjenjem. Iz oljčnega lesa dela oglje in ga prodaja na Krf. Oljčnega lesa je na otoku veliko, ker nasade pomlajujejo. Nasadi prekrivajo pol otoka.

Popoldan se grem kopat čez pomol (po novem ima zrak 24, morje 22°), kapitan medtem uspešno popravlja lestev za v morje.

Zvečer dolijeva vodo in iz omaric izvlečeva "zimsko" oblačila. Zunaj je 14 stopinj...

mornar Francesco je iz Otranta

žegn

pragozd starih oljk, cipres, mirt, žižul

lepo očiščeno za bodoči rezervat

peščene sipine

vzhodna peščena plaža - čez nekaj let polna marel in ležalnikov...

marina

zbiralec dilc

Mediterran 2024

Jadran

2. oktober 2024, sreda

Ericcousa, Grčija - Brindisi, Italija

Ob 5.40 izplujeva in ob 24.20 sva v Marini di Brindisi - po EET.

Pred sončnim vzhodom je topleje, kot sva pričakovala. Jugo je že v zraku, v jadra ga ujameva šele po tretjini poti. Pri Otrantu že dobro vleče in smo zelo hitri. Na najožjem delu med Albanijo in škornjem zapeljemo v nasproten tok. GPS kaže 3,6 vozlov, mlinček pod Laro, ki kaže 15% manj od realnosti, 5 vozlov. Še nikoli se ni tako hitro vrtel in mi tako počasi jadrali pri 22 vozlih skoraj krmnega vetra.

Kjer so močni tokovi so tune, so naju na Ericcousi podučili ribiči. Končno spet enkrat zapoje rola od panule. V istem

trenutku bi šel Arno opravljat potrebo in Hanzju se po 3000 prevoženih miljah na meterskih, ušpičenih valovih v krmo strga pogonski jermen. Izvlečeva tunico od 2 kg, jo utopiva v šnopsu. Ko je očiščena, pride na vrsto arnov sprehod na premec, kjer ima svojo PVC travico. Hanzija nadomesti Petra. Menjati jermen med plovbo je težko. Nadomestni je z nami - iz preteklih izkušenj.

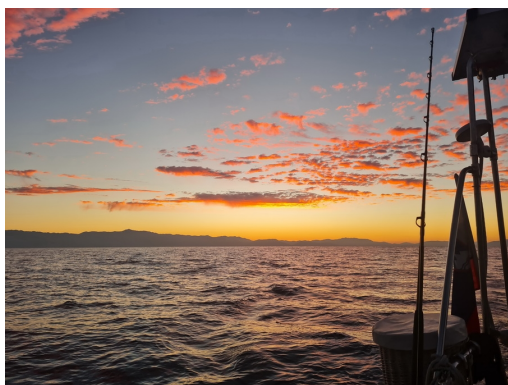
Ko se posadka umiri in je tunica obešena z glavo navzdol v kuhinjski umivalnik, počasi obrnemo kurz proti obali. Pred obalo je potrebno zložiti glavno jadro. Kljub poskakovanju čez valove, kapitanu uspe jadro zložiti in zapreti. Hanzi Petra lahko samo kontrolirano spušča dvizžno vrv in krmari v korist kapitanovih akrobacij.

Nadaljujemo vzoredno z obalo, miljo od obale. Nasprotni tok oslabi, valovi se podaljšajo. Nekaj časa umirjeno, hitro jadramo. Potem malo pomagava jadru z motorjem in pred Brindisijem ponovno drvimo na jadro. V množici luči iščeva svetilnike, ker nadomestka Hanzija ponoči v valovih ne znata tako natančno držati kurza kot Hanzi. Lepo, kot velike ladje, zaplujemo v veliko пристanišče Brindizija v trenutku, ko se iz njega prikaže ogromen trajekt Super fast. Odskočimo na stran, da gre mimo in nadaljujemo naravnost v Marino di Brindisi, da ne doživiva še kakšnega nočnega presenečenja.

Zvrneva nekaj kozarčkov rujnega in nato še sebe v posteljo.

sončni vzhod, zahod ni izgledal tako lepo...

3. oktober 2024, četrtek

Brindisi

Najprej je na vrsti popravilo Hanzija, potem kapitan obišče srbske znance od znanca na eni 60-ki, ki čakajo v marini na boljše vreme za plovbo v Črno Goro, potem sledi modrovanje o vremenu na Lari, potem pade zaključek, da ostanemo v marini še en dan.

Kako je v Savellettriju ali Monopoliju ne vem. Tukaj piha jugo s sunki do 40 vozlov. Na privezu poskakujemo kot kozli in čakamo, da gre fronta s strelicami preko nas.

Nikakor nebi želela biti na sidru pred Savellettrijem ali Monopolijem, čeprav je pred marino (še) na sidru en hrabri Avstijec.

4. oktober 2024, petek

Brindisi - Savalletri

Pol noči so se privezne vrvi močno zategovale, ponton je škripal in še dolgo smo poskakovali kot kozli. Ko se je proti jutru ulil dež, sta se veter in morje počasi umirila. Dobro nas je razsolilo. Zjutraj je bila fronta že južno od Brindisija in smo izpluli.

Za zadnjimi oblaki je zapihal jugo-zahodnik. Veselila sva se lepega jadriranja, ko se je muhasti veter začel obračati na severo-zahodnik, severnik. Valovom juga so se prišteli valovi severnika, kasneje severo vzhodnika in plovba ni bila več udobna, veter slabo uporaben. Prvotni cilj Monopoli se je spremenil v cilj Savelettri. K odločitvi je pripomogla tudi množica jadrnic, ki so prav tako hitele na sever. Nisva si želela spati na sidrišču pred Monopolijem in še eno noč poskakovati, tokrat po valovih iz različnih smeri.

V Savelettriju je bil privez v kotu пристanišča prazen in sva si prav oddahnila, ko smo bili privezani v najbolj mirni vodi zadnjih dni, čisto mirni, tudi valovanje odprtega morja ni seglo do nas. Kasneje je zadnji prazni vez pred nami našla

madžarska jadrnica, ki je prišla iz Otranta. Posadka je bila vidno utrujena. Povedali so, da je bilo v Otrantu sidranih ogromno bark in da so se nemarno zibali. Dobro, da sva se potrudila pluti iz Ericousse naravnost v Brindisi. Nekaj časa sva tudi midva premišljevala o postaneke v Otrantu...

trdnjava pred vhodom v notranji del pristanišča Brindisi

proti odprtemu morju

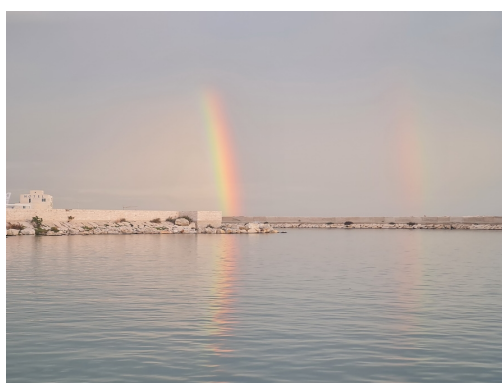
rdeči svetilnik pred Brindisijem

Savelletri

varno zatočišče, kjer naju ribiči že poznajo in vzamejo medse

zvečer je ponovno deževalo

Savalletri

5. oktober 2024, sobota

Savalletri - Bisceglie

Že nekaj dni se dogovarjamo z jadrnico Trobentica za spoznavno srečanje. Danes bodo še v Biscegliah, zato skleneva, da pohitiva do tja.

Jutranjemu sprehodu po Savalletriju se ne moreva odreči. Lepo je obiskati ribarnico, zelenjavno trgovino, pekarno, mlekarno z lokalnimi proizvodi. Razen v ribarnici povsod kupiva nekaj mamljivih stvari. Ribice imava v hladilniku. Lovska sreča je zadnje dni boljša, le tune nas še naprej ignorirajo.

Kapučino pijeva med potjo. Valovanja je manj kot včeraj, vetra ni, zato narediva ovinek v marino Cala Ponte poleg Polignana a mare. Samo gorivo dolijeva. V nobel marini bi za nočitev izven sezone za Laro plačala slabih 109 eur. Tudi gorivo je 10 centov dražje kot drugje, je pa na najini poti...

Ko je tank za gorivo napolnjen, zapiha veter. Jadramo do Mola di Bari. Tam zajadramo v območje neviht, zato obe jadri skrbno pospraviva. Vetrovi planejo na nas iz vseh smeri. Najbolj črn oblak nam je poslal 27 vozlov vetra s severa. Za Barijem se nebo umiri. Malo jadramo, malo si pomagamo z motorjem in že v temi pristanemo v marini v Biscegliah.

Pričaka naju posadka Trobentice. Povabilu na večerjo se ni moč upreti. Ob pečenih špagetih s kalamari prijetno kramljamo. Preden se pozno razidemo, sklenemo, da jutri prečimo Jadran in se na Lastovem vkopljemo pred napovedanim orkanskim jugom.

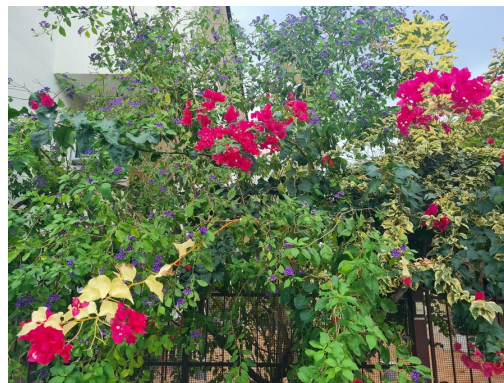
Savalletri, ribarnica

notranje pristanišče za male ribiče

eni vaščani na foto tapeti na zidu pristanišča, morda ribiči alipokojniki...

raznobarvne bugenvilije

Polignano a mare

marina Cala Ponte

marina Cala Ponte

med potjo

trening pred Barijem, mi na motor, tale glisira

Bisceglie

Bisceglie

6. oktober 2024, nedelja

Bisceglie, Italija - Lastovo, Hrvaška

Dokler nismo prišli iz sence polotoka Gargano, smo imeli vsi na Lari in na Trobentici samogovore o "lepotah" jadranja. Jadrali smo močno v veter in ušpičene valove, ki jih je brusil tok ter ostanki južnih valov. Kasneje so valovi postali pohlevnejši, veter se je obrnil iz 300 na 270°, razpoloženje popravilo.

Na Lari se jahanje čez valove brez pomoči Yanmarčka nebi izšlo v doglednem času...

Nismo srečali veliko ladij. Morda je bil prav na sredini Jadrana opažen dron.

Lara se je približala Lastovu v jutranjih urah, ko je izplul trajekt Lastovo...

Bisceglie

Bisceglie nasvidenje

Trobentica

na Lari

telovadec Tomaž...

...potreben počitka

7. oktober 2024, ponedeljek

Bisceglie, Italija - Lastovo, Hrvaška

V Jurjevi luki sva pristala ob svitu. Trobentica je počivala na sidru že več kot uro. Imela je še nekaj sosed, zato sva se odločila privezati bočno na severno obalo pri vhodu v zaliv.

Kmalu smo ugasnili in se kolikor toliko spočiti zbudili ob 11h. Ostale jadrnice so medtem izplule in kapitana sta se odločila, da se presidramo globoko v zahodni del zaliva.

Prijetno topel, miren, sončen jesenski dan smo izkoristili za kopanje in druženje.

Lara na obali

italijansko zastavico je veter privozljal na mesto

Pasadur je poln novogradenj

8. oktober 2024, torek

Jurjeva luka, Lastovo

Zjutraj se je sprostil privez na južni betonski obali in glede na smer in jakost jutranjega udara južnega vetra se kapitan odloči odsidrati in prevezati. Pokliče upravo Parka prirode Lastovo, če se sme vezati na južno obalo, ki je sicer namenjena izletniškim barkam. Pravijo, da za danes nimajo najav, prav čudno v tem vetru... Bočno se veževa za čarter katamaran, poln Štajercev. Arno je presrečen, da je parkiran zraven trdnih tal, kapitan pomirjen.

Obe posadki se odpravita osvojiti Jurjev vrh, 155 m nad Jurjevo lukjo. Lep izlet, nagrajen z lepim razgledom na Lastovsko otočje. Hvala Miru za pobudo.

Veter je iz ure v uro močnejši in prav radi sprejmemo Trobentico na naš bok. Makrame vrvi sta kapitana vešče spletla tako, da sta se barki komaj dotikali. Kasneje sta še pomagala katamaranu Štajercev pred nami, da so se obrnili. Vezani so bili sidro/krma, ker včeraj niso imeli druge možnosti. Veter in valovi so jim pritiskali v bok. Danes so bili njihovi obrazi vedno bolj zaskrbljeni. Po uspešnem manevru prevezave na bok, se vidno sprostijo.

Zvečer uživamo ob palačinkah na Trobentici. Valovanje je zmerno, veter precej glasen.

Jurjev vrh

Jurjeva luka

Lara

Trobentica

Ubli, luko povečujemo

na vrhu hriba

pogled iz bunkerja na jug

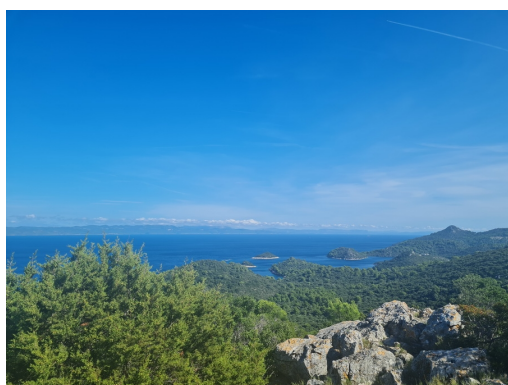
pogled brez bunkerja na jug

na zahodu je Mrčara

pomol pred gostilno na Mrčari

proti Korčuli

na vzhod

9. oktober 2024, sredo**Jurjeva luka, Lastovo - Poplat, Korčula**

Ponoči je v nekaj poskusih padlo nekaj kapelj dežja, veter se je obrnil na nežen jugo-zahodnik in okolje se je povsem umirilo. Po sprehodu ob Malem lagu izplujemo. Kave ali piva ni kje popiti. Lokali so odprti do 12h in od 17h naprej ali pa sploh ne. Tudi bencinska črpalka v Ublju ima deljen urnik.

Na odprtem se valijo gore jugo-zahodnika, malo zmešane z južnimi. Počasi odropotamo do rta Velo Dance. Za rtom je že malo boljše. V dnu zaliva Poplat najdemo dovolj mivke in prostora, da se sidramo, krmi vežemo na obalo in povežemo Laro in Trobentico med seboj na primerni razdalji.

Zvečer se preseliva na Trobentico na okusno večerjo in klepet ob slikah s Črnega morja.

Zaliv je lep, morje kristalno čisto, varni smo pred novim navalom južnega vetra, zato bomo jutri ostali kar tu.

Lara in Trobentica na južni obali Jurjeve luke

Poplat

Poplat

gledamo Vis

10. oktober 2024, četrtek**Poplat, Korčula**

Dan brez posebnosti. Morje okoli nas je še vedno vabljivo za kopanje. Lepa okolica je zvabila posadki na daljši sprehod proti Veli luki.

Močan jugo se v zalivu ne čuti. Piha preko jamborov. Na morju proti Visu danes nismo videli veliko plovil.

Poplat, Korčula

Poplat

proti Veli luki

?

11. oktober 2024, petek

Poplat, Korčula - Portoruša, Ščedro

Ob treh ponoči se je jugo pričakovano spremenil v severo-zahodnik. V zaliv so vdrli valovi. Kljub živahnemu morju se je dalo spati do prihoda sonca, ko se je ozračje primerno ogrelo za nadaljevanje poti.

Sredi zaliva pred Velo luko smo sklepčni, da je nesmiselno motorirati v valove. Odjadramo na Ščedro v zaliv Portoruša, ki nudi dobro zaščito pred vsemi vetrovi razen pred jugom. Ime Portoruša je ženska različica imena Porat. Porat leži na severni strani Ščedra...

Sidramo skoraj uro. Sidri nikakor ne primeta zadovoljivo, čeprav je dno na pogled peščeno. Pogled skozi masko pokaže, da je na dnu trd pesek ali pa samo malo peska čez kamnito podlago. Morda je bolj na sredini več peska, ampak tudi katamaran, ki je prišel za nami, se je kasneje presidral.

Ko smo zadovoljivo vkopani, gremo na sprehod na severno stran Ščedra v Porat. Hodimo po širokih požarnih poteh. Tla so še vlažna od deževja prejšnjih dni. Vse opažene gobe ob poti so strupene.

V Poratu gremo samo na pivo v zahodno restavracijo. Že predhodno smo bili opozorjeni na cene ponudbe. Hrvaško pivo steklenica 0,5l je po 5 eur, porcija kalamarov na žaru 30 eur...

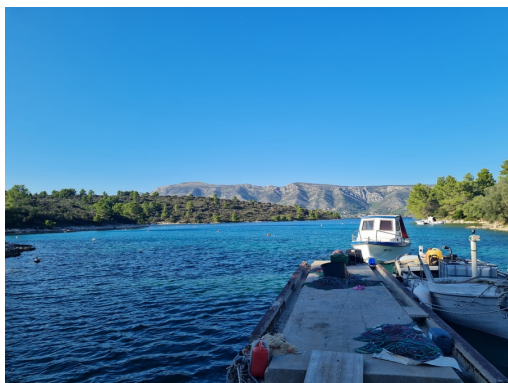
Večerja doma in se imamo prav dobro, čeprav jemo hrenovke in krompirjevo solato...

Portoruša

Portoruša

Porat

iz zlatarnice v Poratu

med potjo

Portoruša

12. oktober 2024, sobota

Portoruša, Ščedro - Stipanska, Brač

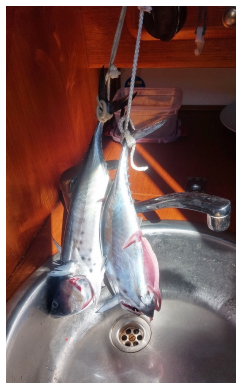
Do najbolj zahodnega rta Hvara, Pelegrin, motoriramo. Od tam do Stipanske prijetno jadramo na maestral, ki se je prebudil ravno ob pravem času.

Med Ščedrom in Hvarom ujameva prva dva luca, za Pelegrinom še tri naenkrat. Lakote ne bo.

V mestu Hvar narediva postanek, da gre Bogdan po kruh. Prestreže naju prijazni pristaniški redar. Ko poveva, da bi samo kupila kruh, Bogdana vkrca na njegov čoln in odpelje na obalo. Z obale ga poberem jaz, ker je redarja medtem omrežilo čedno dekle. Na obali se dogaja Spartan, tekaška tekma čez ovire. Mesto je polno ljudi.

Mirno morje najdemo v zalivu Stipanska.

Danes zvečer je na vrsti karbonara in slike s potepanja posadke Trobentice po Apuliji.

sezona lucov

Dubovica, Hvar

Pokojni dol pred hvarom

Hvar, Hvar

Spartan v Hvaru

z novo vabo smo zapeljali čez jato lucov

nesrečnik pred Splitskimi vrati, kriva je bila nepazljivost, ne jugo

13. oktober 2024, nedelja

Stipanska, Brač - Stupin pri Rogoznici

Jutranje kopanje je prijetno. Ponoči je v Lari 15 stopinj, morje jih ima 22...

Do Rogoznice motoriramo v zelo jesensko obarvanem dnevu. Na morju je veliko plovil. Pred Splitom so se v brezveterju po polževo pomikale jadrnice regate. Iz Kaštelanskega zaliva in Trogira so vreli novopečeni čarteristi. Krknjaši so polno zasedeni.

Sidramo v zalivu Stupin in imamo poslovilni "fish picnic". Jutri se poti Lare in Trobentice razidejo.

Stipanska, Brač

pred Trogirom

ribetine na žaru

malo kiča za poslovilni večer

14. oktober 2024, ponedeljek

Stupin - Zlarin

Po skupnem zajtrku se poslovimo. Trobentica ostaja še dan v Rogoznici, Lara hiti k starim prijateljem na Zlarin.

V marini Frapa se oskrbimo z gorivom in vodo. Do Zlarina motoriramo. Vmes ujameva še enega luca in opazujeva delfine pri lovu.

Na Zlarinu se sidrava na običajno mesto pred vilo Antona Maglice in obiščeva Jordanko.

delfini so z vragolijami zganjali skupaj jato rib

15. oktober 2024, torek

Zlarin

Jutranje kopanje postaja hladno. Zgornjih 10 cm morja je ledenih, spodaj so še vedno toplice.

Na gumica natakneva motorček in greva brez Arna obnovit zalogo v otoško draguljarnico, edino trgovino na Zlarinu. Arno tako besni, da ga ni junaka, ki bi med najino odsotnostjo stopil na Laro. Po kavici pri Alduru s polnim gumenjakom robe priropotava skoraj nazaj. 10 metrov pred ciljem motorček odpove pokoriščino, nadaljujeva na vesla. Yamahica potrebuje konkreten servis, do Vrsarja bo "na dopustu".

Zloživa vse v Laro in vsi trije odplujemo nazaj na obalo in se sprehodimo do Jordanke. Pri njej ostanemo do večera. Bogdan se loti vzdrževalnih del, medve gospodinjskih.

Po dobri domači večerji, goveja juha, meso iz juhe in priloge, se vrnemo spat na Laro.

16. oktober 2024, sreda

Zlarin

Dopoldan obiščeva Ano in Veliborja, ki sta se včeraj zvečer vrnila s trgatve njunega oljčnika na celini. Mandarinam na njunem zlarinskem vrtu se je letos zmešalo. Veje polne plodov so upognjene do tal. Tla pod drevesi so prekrita s plodovi. Tako olive kot mandarine so dozorele prej kot običajno. Ker je še toplo, neškropljene mandarine množično napadajo mušice. Naredijo luknjico in mandarina začne veselo gniti. Ana nama podari celo gajbo mandarin, da bi jih čim manj

propadlo... Tudi oljke na kopnem so letos obilno rodile, zato sta od trgatve vidno utrujena. Kmalu se poslovimo.

Pri Jordanki je danes na vrsti barvanje latnika in pobiranje vrtno zelenjave, sadja. Naberem divje zelje, kakije, še malo mandarin za na Lavso, kamor smo jutri vabljeni na trgatve oliv.

Danes je na vrsti ribja večerja, pečene ribe, marinirane ribe, ribja juha... Po večerji pokličemo Vlada na Lavso, da izvemo, če kaj potrebujejo iz trgovine in izvemo, da je popoldan padel "iz masline"... strašno ga boli gleženj. Ne more stopit na nogo. Kaj bo s trgatvijo, se bo odločil jutri...

hitreje veslaj kapitan...

anine mandarine

barvanje latnika

17. oktober 2024, četrtek

Zlarin - Lavsa

Zjutraj dobimo zeleno luč za Lavso in natovarjanje Lare se začne. Še dobro, da sem larine zaloge že obnovila, kajti prepozno ugotovimo, da je trgovina zaprta, ker ni elektrike... Izplujemo brez svežega kruha...

Napovedanega juga ni zadosti za hitro jadranje. Ker nas na Lavsi čaka kosilo, si pol poti pomagamo z motorjem. Vežemo se bočno na ponton od nobel restavracije Larus, ki ni več v funkciji. Sezone je konec, Lavsa je prazna. Edini živi hiši sta Vladina in Nandova. Nando je edini stalni prebivalec Lavse.

Kosilo se spremeni v kočerjo. Po jedi gresta fanta položiti mreže in loviti lignje. Ker je jugo vedno močnejši, mreže položita kar v zalivu, lignje lovita za prvim rtom. Ko je Vlado enkrat v svojem čolu, pozabi na boleč in otečen gleženj...

Večerni izplen je 7 lignjev. Sveže pečeni so odlični...

preseljevanje iz Zlarina na Lavso

Kornati

Kornati

Kornati

18. oktober 2024, petek

Lavsa

Zbudimo se v siv deževen dan. Sliši se bučanje valov iz zunanje strani otoka. Jugo zaliv preskoči.

Fanta gresta že navsezgodaj dvignit mreže. Vlado navigira, Bogdan po njegovih navodilih dviga mreže. Kar nekaj cipljev ujameta.

Čez dan je Bogdan vzdrževalec in popravljalec, jaz kuham marmelado iz gore aninih mandarin. Za obiranje oljk je preveč mokro.

Mirjana nas razvaja z dobro hrano, vinom in pogovori v prijetni kamniti hiški.

ponton samo za Laro

kaj vse se najde v kašči...

19. oktober 2024, sobota**Lavsa**

Naj bi deževalo, a je prav lep sončen dan.

Zjutraj so najprej na vrsti včeraj postavljene mreže in čiščenje ulova. Na Lari se medtem marmelada vloži v kozarce. Kasneje Mirjana, Jorde, jaz odidemo obirat oljke. Vlado zdravi svojo nogo in Bogdanu narekuje domača opravila. Pred poznim kosilom si z Jorde privoščiva plavanje. Paše, čeprav ima morje 20°.

Vlado nam speče ciplje na žaru. Po kosilu poslušamo njegove zgodbe o otoških imenih, starih navadah. Uživamo.

Resen dež nas zalije šele zvečer. Morda bo uspel odplakniti saharski pesek, ki je v noči na četrtek Laro na Zlarinu bogato obarval na rdeče.

Lavsa

20. oktober 2024, nedelja**Lavsa**

Zjutraj mreže, potem oljke, plavanje, kočirja in zvečer ponovno mreže in lignji.

Danes jemo odlično lešo iz cipljev, gofa, trilj in poslušamo nadaljevanje vladinih zgodb in prigod.

Edina nedobrodošla sprememba je, da so se danes v zalivu na boje vezale tri čarter barke. Moška posadka na eni izmed njih je prav glasna. Naš nezemski mir je odpihnilo.

21. oktober 2024, ponedeljek

Lavska

Ulov je bil bogat. Včeraj zvečer so glasni Avstrijci povprašali za ribe, danes se jim je želja uresničila. Vlado jim je prodal 6 mastnih cipljev in še vedno je ostalo dovolj rib, da nam jih je spekel na ognjišču za pozno kosilo.

Nabrali smo skoraj 200 kil oliv. Danes je na vrh dreves splezal Bogdan in dodal še nekaj vreč. Vlado še nekaj časa ne bo mogel sodelovati. Nabiranje je naporno. Olive so težje od grozdja. Teren pod drevesi je skalnat, neočiščen. Zadnja dva dneva je prav vroče. Zaključili smo malo prej in toliko bolj uživali ob pečenih ribah in pogovorih.

Zvečer smo v zalivu ponovno sami - brez zvočnega in svetlobnega onesnaženja. Ko se ribiča vrmeta, nam uspe na jasnem večernem nebu končno ugledati komet - tisti, ki se ga je nazadnje videlo pred 80.000 leti. Presenetljivo velik je.

ulov je bil bogat

čiščenje

jacuzzi za olive, z otoka ne gredo vsak dan v prešo, čakajo v morski vodi

nov jacuzzi prihaja

priprava ognjišča...

... končni izdelek

22. oktober 2024, torek

Lavsa - Krknata

Danes se morava posloviti od prijateljev na Lavsi, če želiva ustreči domačim in se naslednji teden prikazati v Ljubljani...

Ob svitu gresta fanta dvignit mreže. Tudi današnji ulov je bogat. Vlado ribe takoj očisti in za popotnico dobiva debelega škarama (barakudo) in 10 zmrznjenih lignjev od ulova prejšnjih dni. Lakote ne bo.

Pred poldnevom se malo žalostni, ker ne moremo ostati skupaj dlje, razidemo. Lara zapljuje proti severu, prijatelji z gajeto proti Murterju. Tudi njih priganjajo kopenske obveznosti.

Za spremembo plujeva po zunanji strani Kornatov. Že dolgo jih nisva občudovala z odprtega morja. Vetra ni. Skozi Malo Proverso zaplujemo proti Saliju.

Brez kruha sva že nekaj dni. V Saliju ga imajo, a kje pristati. Pomladi naju niso prignali iz na novo urejenih privezov na severni obali, ko sva šla na sladoled. Ampak velika nova samopostrežna Tommy je na drugi strani zaliva pri tovarni Mardešič. Na južni obali je nekakšna marina, komplicirano. Potem pred južnim valobranom, preden zapelješ v zaščiteni del pristanišča, pred Tommy-jem opaziva del obale, kjer so pred Mardešičem pristajale ribiške ladje. Potem mora biti dovolj globoko. In je. Lepo bočno parkirava ob parking od Tomy-ja in greva nakupovat. Prav nobel, kot bi prišel z avtom, le da iz vozička zložiš na barko, ne v prtljažnik avta. Nihče ni protestiral, le en nadebudni ribič na obali je moral malo skrajšati svoj laks. Bi se lahko reklo, da je Tommy market s parkingom za morjeplovce.

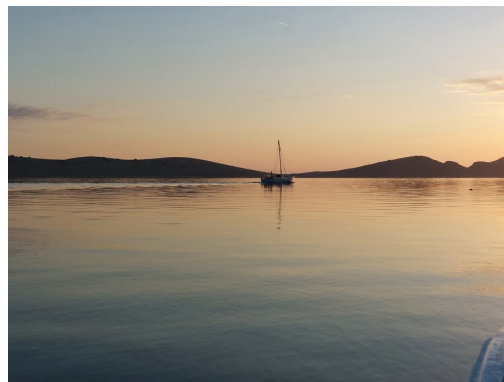
Kapitan, ki še zraven pašte je kruh, je pomirjen in plovbo zaključiva sidrana ob Krknati.

Na otočku obiralci oliv plezajo po lestvah do trde teme.

Za večerjo jemo ribo, škarama, vsi trije... še za jutri ga bo.

jutranji Kornati

jutranji Kornati

ulov se pelje domov

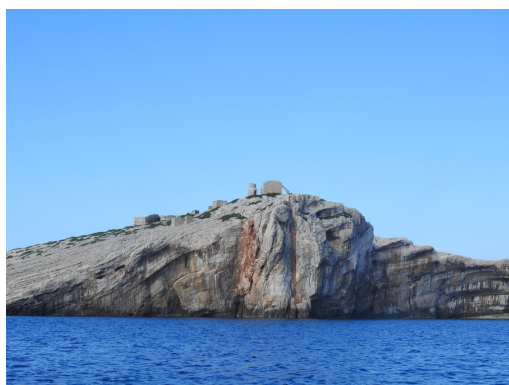
še zadnji pogled

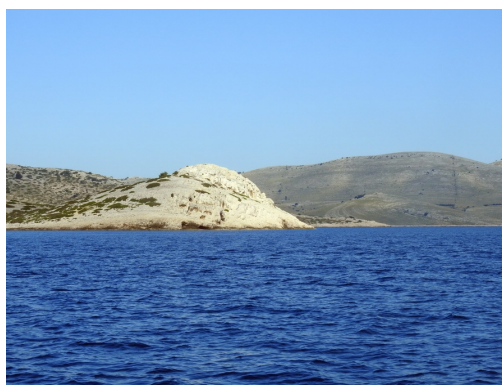
Piškerica

Piškerica

Manja

proti Kornatu

proti Kornatu

Sestrice

Sestrice

Sali

23. oktober 2024, sreda

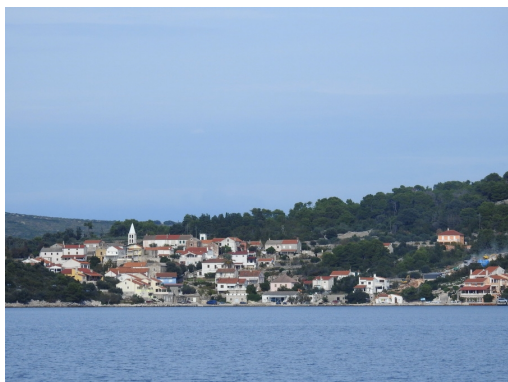
Krknata - Široka, Ist

Po jutranjem plavanju odropotamo ob Dugem otoku naprej proti severu. Vse do Ista ni uporabnega vetra. Vreme je vedno bolj turobno.

Ob obali Molata, pred Široko, ujameva dva luca. Za večerjo je pa škaram... ribja dijeta (vz)traja že vse od Rogoznice.

Na Istu en stric, tam kjer so privezi na notranjem pomolu, umakne svoj čoln ter naju priveže na pomol in dva muringa za 10 eur. Poleg nas so na eni strani ribiški čolni, na drugi velik črn gliser-gumenjak in naseljena hrvaška jadrnica. Morda je stric koncesionar, kdo bi vedel. Stebriči z vodo, elektriko so že lepo pokriti in pripravljeni na zimsko spanje. V vasi ni pretiranega vrveža. Pove, da dela en bife "Pučka čitaona" na Trgu žrtava gemišta in en market, kjer zjutraj lahko kupiš svež kruh...

Ker nam grozi dan dežja, raje vedrimo na pomolu, kot na sidru. 10 minut po pristanku nas že namaka.

Zverinac je vedno bolj pozidan

luca

24. oktober 2024, četrtek

Široka, Ist - Mala Draga, Ilovik

Zjutraj je vse sivo, mokro, megleno, deževno, kot bi bil že november, le temperatura je bolj prijetna.

Med dvema deževnima oblakoma se sprehodimo po vasi. Odprta sta celo dva marketa. V Studencu dobiš vse, tudi ledenko. V drugem marketu prodajajo samo še ostanke od poletja. Vas je zapuščena, neurejena. Sezonsko prebivalstvo se je odselilo. Po vrtovih raste polmeterska trava. Mandarin nihče ne pobira s tal. V edinem odprtem bifeju klepetajo peščica pristnih domorodcev.

Izplujemo in plujemo v dežju, skriti pod šotorom, po sivini brez vetra. V Premudskih vratih naredita samomor še dva luca. V Olipskem kanalu odpreva genovo in rahel severo-vzhodnik nam doda kakšen vozec hitrosti. Bojam in pomolu na Iloviku se odpoveva, ko po navedbah iz Navily-ja ugotoviva, da bi naju privez stal najmanj 44 eur.

Med potjo začnem s konzerviranjem ulova, ker je hladilnik še vedno poln dobrot z Lavse. Prva faza je kuhanje v zelo slani vodi.

Po ogledu zalivov na zahodni strani iloviškega kanala se odločiva za Malo Drago. Valovanja skoraj ni, prav tako vetra, ki naj bi se počasi obračal na jugo.

Zaliv je lep, vreme se izboljšuje. Večerjava kalamare.

pusti Ist

zaprto

odprto

novodobni vikend

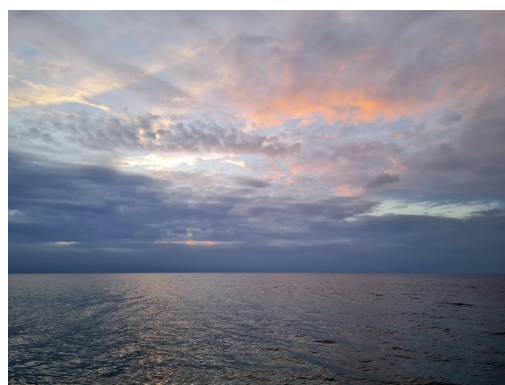
Široka

arhitekturna svaštarnica

zadovoljni lovec, gof od 8 kg

dež odhaja, vsaj za danes

25. oktober 2024, petek

Mala Draga, Ilovik - Unije

Nisva navdušena nad sprehodom po blatnih poteh, zato zaplujemo z Laro in se bočno vežemo na zunanjo stran vaškega pomola.

Gostilne so zaprte. Trgovina obratuje. Tudi če bi kaj nujno potrebovala, vrat draguljarnice, ki ima dvojne cene (za domače in turiste), nebi prestopila.

Obiščemo znance na zgornjem robu vasi. Njihova tornjakinja arnovega obiska ni bila preveč vesela, vendar se je vse srečno izšlo. Kužica odganja divje svinje od tropa, pazi na ovce in jim celo obira klope. Tornjak je velik pastirski pes podoben kangalu. Tudi ti znanci so sredi nabiranja oliv in so vidno utrujeni.

Plovbo nadaljujemo v smeri Unij. Nekaj časa jadramo v dežju, tokrat na obe jadri. Pralnica jader... Hvala Miru za dobro idejo, kam vpeti škoto, ko je šotor zaprt čez cel kokpit.

V podkrovju se medtem dogaja drugi del konzerviranja lucev: čiščenje, vlaganje v kozarce v olje in pasteriziranje. In glej vraga. Komaj dobro vse sistematiziram, se pred Unijami ujamejo na panulo trije luci naenkrat in potem še eden...

Na Unijah sidrava pred vasjo na standardno mesto pred Barabar, kjer je na dnu morja vsaj nekaj peska.

Zvečer ponovno rosi, na morju je bonaca. Tako mirnega morja v zalivu pred vasjo ne pomniva. Vablivo je, čeprav ima 20 stopinj.

Sledi kopanje, večerja (kalamari), spanje.... sprehajali se bomo jutri.

Mala Draga

tovornjak razklada

tovornjak pripelje naročeno iz Malega Lošinja

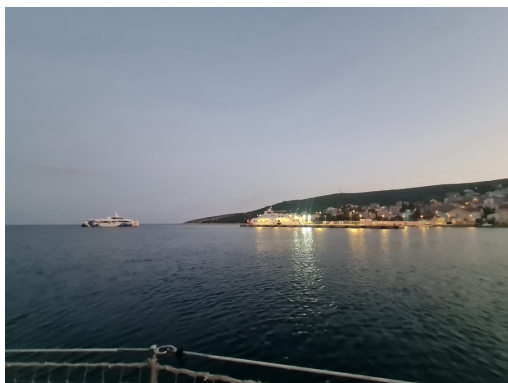
Ilovik

en šus, tri žvau

kriva je nova grška vaba

Unije

26. oktober 2024, sobota

Unije - Zaliv Runci

Sprehodimo se do kapelice nad vasjo in še malo naprej, da pokukamo v Maračol. Trava okoli nas je divje zelena. V Maračolu je samo nekaj "zimskih" boj. Med potjo izvemo, da nad kapelico kopljejo velik rezervoar za pitno vodo. Odkar nas ni bilo, je v pristanišču zrasel nov ponton za veze domačinov. Pekarna je postala drugi market, majhen in lepo urejen. Ostalo je vse po starem - razen Barabara so vsi lokali zaprti.

Odjadramo proti Istri. Trudiva se z genakerjem, vendar je valov vedno več in vetra tako malo, da ga morava daleč pred Fenoligo pospraviti. Ob Kamenjaku zapiha jugo-vzhodnik. Dvigneva glavno in genaker. Do Verude še nekako potujemo, zadnji del poti motoriramo.

Sidrava v zalivu Runci, ob promenadi Hidrobaza - Fažana. Promenada je polna sprehajalcev in psov. Arno je ves iz sebe, ker že dolgo ni vohal toliko psov.

Čeprav je pred Pulo in na Kvarnerju morje vzvalovano od močnega jugo-zahodnika, ki piha južneje, je v Runcih bonaca. Dovolj stran od odprtega morja je. Zibajo nas le valovi lignjelovcev.

Večerjamo kalamare, pardon lignje...

notranje pristanišče Unij

kapelica na sedlu med vasjo in Maračolom

pogled proti Televrinu

koplje se rezervoar za vodo

pristanišče

pred Verudo

27. oktober 2024, nedelja

Zaliv Runci - Vrsar

Še zadnje jutranje kopanje v bistrem, vedno hladnejšem morju, preden ponovno prevzamemo kopenske navade. Sprehajalci so zimsko oblečeni, midva še vztrajava v poznem poletju...

Napovedanega južnega vetra žal ni in do Vrsarja motoriramo. Za spremembo, glede na zadnje dni, ne ujamemo nobene ribe. (Včeraj se je ujel še en luc.)

V Vrsarju pristanemo zgodaj popoldan.

Nemški prebivalci jadrnic na našem pomolu so imeli včeraj zaključni žur od 12h dopoldan do polnoči in danes hodijo naokoli kot zombiji.

Na sosednjem pomolu ujameva posadko Deje, tik pred odhodom domov. Z Dejo se je letošnje potepanje začelo in tudi končalo... ob mesni pojedini pri Jeleni v Bišteki.

Od Vrsarja do Vrsarja smo prepluli 2.772 milji, manjkali smo 134 dni. Viharjev nismo doživeli, vetra je bilo preveč ali premalo, zelo redko ravno prav. Bilo je malo deževnih dni in zelo veliko zares vročih dni. Lara nas nikoli ni pustila na cedilu, Hanzi (avtopilot) je pa itak kronični pacient.

Jutri sledi pospravljanje Lare. V torek bomo sebe in večino krame vložili v avto in se preselili v kopenski dom.

welcome dinner